

Panium – Nummer ni

Fjerde linje

Jeff Pippenger

2025-04-01

Og kongen i sør skal bli grepet av harme og dra ut og stride mot ham, mot kongen i nord; og han skal stille opp en stor hær, men hæren skal bli gitt i hans hånd. Og når han har ført bort hæren, skal hans hjerte opphøye seg; og han skal felle mange titusener, men han skal ikke bli styrket ved det. Daniel 11:11, 12.

Vers elleve og tolv identifiserer Putins seier over Ukraina og Den europeiske union og etterspillet og konsekvensene for Putin etter hans seier i den ukrainske krigen, slik dette fremstilles ved Ptolemaios i hans seier ved Rafia i 217 f.Kr. og hans fall i vers tolv. Temaet i disse versene er kongen i syds oppgang og fall.

Frem til dette punktet har artiklene identifisert de grunnleggende temaene i de profetiske linjene i kapittel elleve. Vers elleve trenger litt mer tid før vi går videre i kapitlet. Daniel 11, vers 11 samsvarer med Åpenbaringen 11, vers 11.

Og etter tre og en halv dag kom livets Ånd fra Gud inn i dem, og de stod på sine føtter; og stor frykt falt på dem som så dem. Åpenbaringen 11:11.

I 2023 reiste de to vitnene, som var blitt drept av dyret fra avgrunnen, seg opp på sine føtter. Det republikanske horns vitnesbyrd hadde begynt i 2015 med Donald Trumps kunngjøring om å stille til presidentvalget, og i 2020 stjal dragen, representert ved globalistene i verden, og globalistene som utgjør Det demokratiske parti, i samvirke med globalistene i Det republikanske parti (RINO-er), valget og innsatte Joe Biden, og drepte således Donald Trump på gaten. Det protestantiske horn, representert ved tjenesten Future for America, ble drept ved å forkynne en uriktig forutsigelse som beskrev et angrep fra islam mot Nashville. I 2023 ble både det republikanske og det protestantiske horn oppreist. Vers elleve identifiserer begynnelsen på den ukrainske krigen fra 2014 og fremover til Putins og Russlands endelige seier.

Vers elleve er den visuelle prøven som kulminerer i dommen for adventismen i sin alminnelighet, men også for dem som har tatt imot lyset om 9/11 og den tredje vees ankomst; men først og fremst gjelder den dem som vil bli holdt ansvarlige for profetiens lys, som gradvis ble avforseglet siden juli 2023.

Lederskapet i adventismen ble forbigått i 1989, slik dette ble forbilledliggjort ved Kristi fødsel i den profetiske perioden. Ved Kristi dåp begynte Han å kalle disiplene, som var «grunnvollen» for den kristne kirke, og slik forbilledliggjorde dette 11. september, da Herren ved islams ankomst som det tredje ve ledet sitt folk tilbake til Jeremias gamle stier, som representerer adventismens grunnvoller. Den 11. september begynte dommen over de levende med Guds hus, og adventismen forkastet lyset fra engelen i Åpenbaringen atten like visst som jødene forkastet Jesus som Messias. De som tok imot lyset fra engelen i Åpenbaringen atten, ble deretter prøvet ved skuffelsen den 18.

juli 2020.

I juli 2023 identifiserer lyset i Daniel elleve, vers elleve, den ytre linjen av nåværende sannhet. Det lyset om ytre profetisk oppfyllelse som finnes i vers elleve i Daniel elleve, ble åpnet for de oppstandne jomfruene i vers elleve i Åpenbaringen kapittel elleve. Åpenbaringen identifiserer den indre historien som Daniel åpner opp som den ytre historien.

De som har tatt i betraktning det lyset som ble åpnet opp med begynnelse i juli 2023, representerer to atskilte klasser, for det har allerede vært noen som en gang vandret sammen etter juli 2023, som ikke lenger vandrer sammen. Dommen er progressiv, og med begynnelse ved 11. september fikk Syvendedags Adventistsamfunnet «tid til å omvende seg» fra sin forkastelse av de «regler for profetisk fortolkning som ble antatt av Miller og hans medarbeidere», hvilke de gradvis har forkastet med begynnelse i 1863. Med begynnelse ved 11. september og frem til 18. juli 2020 fikk Syvendedags Adventistsamfunnet sin siste anledning til å omvende seg, og på det tidspunkt ble de som hadde deltatt i Nashville-proklamasjonen i 2020, prøvet. I juli er den siste fasen av renselsen framstilt ved vers elleve i kapittel elleve i Daniels bok og i Åpenbaringen.

Det er i denne prøvingsprosessen at den andre av tre prøver blir fullført. Den andre prøven er en visuell prøve, som forutgå av en appetittprøve og avsluttes med den tredje prøven, som, i motsetning til de to foregående prøvene, er en lakmusprøve. Når jomfruene våkner ved midnatt til ropet: «Se, brudgommen kommer», har den ene gruppen den nødvendige oljen, og den andre går fortapt. Millerittene oppfylte nettopp denne erfaringen, og ved å gjøre det manifesterte de en forståelse av både en ytre og en indre profetisk linje.

Da de forkynte den andre engels budskap ved å identifisere de falne protestantiske kirkene som Babylons døtre, forkynte de et budskap som var utenfor deres egen erfaring. For å kunne forkynne Midnattsropets budskap måtte de først se seg selv som jomfruene som hadde vært i en forhalings-tid. I vers elleve i både Daniel og Åpenbaringen kapittel elleve ble de indre og ytre budskapene åpnet som sannhet for vår tid siden juli 2023.

I Daniels første kapittel var den andre og synlige prøven at de fant at Daniel og de tre mennens ansikter var vakrere og fyldigere i «utseende» enn hos dem som åt av den babylonske kosten. I det andre kapittel blir den synlige prøven fremstilt som en profetisk prøve som krever at man rett fortolker et skjult budskap, hvilket til sist blir vist å være bildet av rikene i Bibelens profeti. Daniels første, andre og tredje kapittel representerer den første, andre og tredje engel i Åpenbaringen fjorten.

Den andre engelen i Åpenbaringen fjorten omhandler det ytre budskapet i den millerittiske historien, og kapittel to i Daniel omhandler også den ytre linjen med bildet av dyrene i den profetiske historien. Den visuelle prøven i kapittel én var basert på Daniel og de tre verdige, og er derfor den indre linjen. De ytre og indre profetiske linjene, fremstilt gjennom parallellen mellom Daniels kapitler én til tre og de tre englene i Åpenbaringen fjorten, frembringer enda et vitnesbyrd om den andre engelens budskap som oppfylt av millerittene.

Millerittene forkynnte både et ytre og et indre budskap da de oppfylte forkynnelsen av midnattsropet. Deres ytre budskap var den andre engel i Åpenbaringen fjorten, og knyttet dermed Millerittenes budskap direkte til den andre engel og bildet i Daniel to. Bildet representerer de ytre rikene i Bibelens profeti fra det bokstavelige Babylon og frem til det moderne Babylon, som kommer til sin ende ved avslutningen av menneskets prøvetid. Millerittene knytter igjen an til Babylons ytre budskap. Daniels synlige prøve var basert på den maten han valgte å spise, og den første engel i Åpenbaringen ti, som kom ned og satte den ene foten på jorden og den andre på havet, hadde en liten bok åpen, som Johannes ble befalt å ete. Den første engel er representert ved appetitten og blir etterfulgt av en synlig prøve. Den synlige prøve omfatter både en indre og en ytre sannhetslinje.

Vers elleve i Daniel elleve representerer, parallelt med vers elleve i Åpenbaringen elleve, den todelte visuelle prøven. Prøven avsluttes ved lakmusprøven, når jomfruene åpenbarer om de har oljen eller ikke. Denne åpenbarelsen finner sted like før nådetidens avslutning ved søndagsloven i De forente stater. Nådetidens avslutning ved søndagsloven ble forbildet ved 22. oktober 1844. Like før 22. oktober 1844, den 17. august 1844, bar millerittene budskapet som en flodbølge over østkysten av De forente stater.

1989 er endetiden da Daniels bok ble åpnet, og når Daniels bok blir åpnet, skjer det alltid en økning i kunnskap som frembringer to klasser av tilbedere. 1989 er det første av disse tre prøvende veimerkene, slik dette ble forbilledliggjort ved den første engels ankomst i 1798. Da den første engelen steg ned den 11. august 1840, var han et forbilde på engelen i Åpenbaringen atten som steg ned den 11. september. Den første skuffelsen i millerittisk historie markerte den andre engels ankomst og var et forbilde på 18. juli 2020 og begynnelsen på ventetiden. Millerittene ble gradvis vekket til den andre engels budskap og til at de var jomfruene i lignelsen om de ti jomfruene. De ble fullt ut vekket på leirmøtet i Exeter i august 1844. De hundre og førtifire tusen ble vekket i juli 2023, da midnattsropets budskap begynte å bli gradvis åpnet.

Ventetiden tok slutt for millerittene i Exeter, likesom den tok slutt for Lasarus' familie da Jesus oppvakte Lasarus for at dette skulle bli den kronende handling i Kristi tjeneste, da Lasarus ble «seglet» på Hans tjeneste. Lasarus' oppstandelse markerer slutten på ventetiden og beseglingen av Guds folk. Det triumferende inntoget som fulgte, var et forbilde på forkynnelsen av Midnattsropets budskap i millerittisk historie. Temaet i vers elleve i Daniel kapittel elleve er oppreisningen og fallet til sydens konge, og det leder frem til slaget ved Panium i vers tretten til femten. Disse versene er lakmusprøven hvor seglet settes på pannene til de menn og kvinner som skal løftes opp som et banner i vers seksten.

Vers femten ble oppfylt ved slaget ved Panium, noe som samsvarer med Kristi besøk i Cæsarea Filippi. Der, i Cæsarea Filippi, forandret Kristus Simon Barjonas navn til Peter, noe som markerte beseglingen av de hundre og førtifire tusen. Fra da av ble lyset fra det snart forestående korset åpnet for disiplene. Da Kristus forandret Simons navn til Peter like før korset, samsvarte dette med lakmusprøven i Exeter og Lasarus, som ledet frem til det triumferende inntoget i Jerusalem. Leirmøtet i Exeter fra den 12. til den 17. august representerer den endelige grunnfestelsen i sannheten før rystelsen, som er søndagslovens jordskjelv i kapittel elleve i Daniel og

Åpenbaringen.

«Arbeidet i Battle Creek er av samme art. Lederne ved sanatoriet har blandet seg med de vantro og gitt dem adgang til sine råd, i større eller mindre grad, men det er som å gå til verks med lukkede øyne. De mangler den dømmekraft som skal til for å se hva som når som helst kan bryte inn over oss. Det finnes en ånd av fortvilelse, av krig og blodsutgytelse, og denne ånden vil tilta helt til tidens avslutning. Så snart Guds folk er beseglet i sine panner — det er ikke noe segl eller merke som kan sees, men en grunnfestelse i sannheten, både intellektuelt og åndelig, slik at de ikke kan rokkes — så snart Guds folk er beseglet og forberedt for rystelsen, vil den komme. Ja, den har allerede begynt. Guds dommer hviler nå over landet for å gi oss advarsel, så vi kan vite hva som kommer.» Manuscript Releases, bind 10, 252.

Beseglingen av de hundre og førtifire tusen ble fremstilt ved leirmøtet i Exeter, Kristi navneforandring av Simon til Peter og oppvekkelsen av Lasarus. Denne oppvekkelsen er et forbilde på de to vitners oppstandelse i Åpenbaringen kapittel elleve. Versene ti til og med seksten fremstiller den skjulte historien i vers førti. Avseglningen av den skjulte historien i vers førti begynte innen den historiske oppfyllelsen av vers elleve og krigen i Ukraina. Siden juli 2023 har denne skjulte historien vært i ferd med å bli avseglet av Løven av Juda stamme.

Da kandidatene til å være blant de hundre og førtifire tusen ble oppreist i vers elleve i Åpenbaringen kapittel elleve, begynte den visuelle profetiske prøven som må bestås før prøvetiden avsluttes ved søndagsloven, og som Søster White identifiserer som prøven knyttet til dyrets bilde.

«Herren har tydelig vist meg at dyrets bilde vil bli dannet før nådetiden avsluttes; for det skal være den store prøven for Guds folk, hvorved deres evige skjebne skal bli avgjort. Deres standpunkt er et slikt virvar av selvmotsigelser at bare få vil bli bedratt.»

«I Åpenbaringen 13 blir dette emnet tydelig framstilt; [Åpenbaringen 13,11–17, sitert].»

«Dette er den prøven som Guds folk må bestå før de blir beseglet. Alle som beviste sin troskap mot Gud ved å holde Hans lov og ved å nekte å godta en falsk sabbat, vil slutte opp under Herren Guds, Jehovas banner og vil motta den levende Guds segl. De som gir avkall på sannheten med himmelsk opphav og godtar søndagssabbaten, vil motta dyrets merke.» Manuscript Releases, bind 15, 15.

Den ytre profetiske linjen blir åpnet i historien til vers elleve i Daniel elleve, og den indre linjen blir åpnet i Åpenbaringen kapittel elleve, vers elleve. Den ytre linjen identifiserer hvordan dyrets bilde, som representerer kombinasjonen av kirke og stat med kirken i kontroll over forholdet, blir dannet i løpet av perioden for dommen over de levende. Den indre linjen identifiserer hvordan Kristi bilde, som representerer en kombinasjon av guddommelighet og menneskelighet, blir dannet under dommen over de levende.

Reformbevegelsen til den tredje engel og de hundre og førtifire tusen begynte ved endens tid i 1989, slik det fremstilles i Daniel 11, vers 10. Den fullkomne oppfyllelsen av Daniel kapittel 12 begynte da.

Og han sa: Gå bort, Daniel; for ordene skal holdes skjult og forseglet inntil endens tid. Mange skal bli rensset og gjort hvite og prøvet; men de ugudelige skal handle ugudelig, og ingen av de ugudelige skal forstå; men de vise skal forstå. Daniel 12:9, 10.

Det tiende verset i kapittel elleve representerer begynnelsen på en «rensesprosess» som den første engelen fremstiller som å frykte Gud. Versene elleve og tolv representerer der de hundre og førtifire tusen blir gjort hvite. Sakarias' bok identifiserer denne erfaringen.

Og han lot meg se øverstepresten Josva stå foran Herrens engel, og Satan stå ved hans høyre hånd for å stå ham imot. Og Herren sa til Satan: Herren refse deg, Satan; ja, Herren, som har utvalgt Jerusalem, refse deg! Er ikke denne en brann revet ut av ilden? Og Josva var kledd i skitne klær og sto foran engelen. Da tok han til orde og talte til dem som sto foran ham, og sa: Ta de skitne klærne av ham. Og til ham sa han: Se, jeg har tatt din misgjerning bort fra deg, og jeg vil kle deg i høytidsklær. Og jeg sa: La dem sette en ren lue på hans hode. Så satte de den rene luen på hans hode og kledde ham i klær. Og Herrens engel sto der. Sakarja 3:1–5.

Dette avsnittet oppfylles i Kristi siste gjerning som øversteprest og representerer beseglingen av de hundre og førtifire tusen.

«Sakarjas syn om Josva og Engelen har en særegen kraftig anvendelse på Guds folks erfaring i avslutningsscenene av den store soningsdagen. Restmenigheten vil da bli ført inn i stor prøvelse og trengsel. De som holder Guds bud og Jesu tro, vil kjenne dragens og hans hærskarers vrede. Satan regner verden som sine undersåtter; han har vunnet herredømme selv over mange bekjennende kristne. Men her er en liten skare som står hans overhøyhet imot. Om han kunne utslette dem fra jorden, ville hans seier være fullkommen. Likesom han påvirket de hedenske folkeslag til å ødelegge Israel, slik vil han i den nære fremtid opphisse jordens ugudelige makter til å ødelegge Guds folk. Mennesker vil bli pålagt å yte lydighet mot menneskelige påbud i strid med den guddommelige lov.» Prophets and Kings, 587.

«De avsluttende scener i den store forsoningsdagen» er beseglingen først av de hundre og førtifire tusen, som deretter etterfølges av beseglingen av Guds andre barn som nå befinner seg i Babylon.

«Mens Guds folk ydmyker sine sjeler for Ham og bønnfaller om hjertets renhet, blir befalingen gitt: 'Ta de skitne klærne av ham,' og de oppmuntrende ordene blir talt: 'Se, jeg har tatt din misgjerning bort fra deg, og jeg vil kle deg i høytidsklær.' Sakarja 3:4. Den plettfriske kledning av Kristi rettferdighet legges på Guds prøvede, fristede, trofaste barn. Den foraktede rest blir kledd i herlige klær, aldri mer til å bli besmittet av verdens fordervelser. Deres navn blir stående i Lammets livsbok, innført blant de trofaste gjennom alle tidsaldre. De har stått imot bedragerens listige angrep; de er ikke blitt vendt bort fra sin troskap ved dragens brøl. Nå er de for evig trygge for fristerens anslag. Deres synder blir overført på syndens opphavsmann. En 'ren lue' blir satt på deres hoder.»

«Mens Satan har fremført sine anklager, har hellige engler, usett, gått fram og tilbake og satt den levende Guds segl på de trofaste. Dette er de som står på Sions berg sammen med Lammet og har Faderens navn skrevet på sine panner. De synger den nye sangen for tronen, den sang som ingen kan lære uten de hundre og førtifire tusen som er kjøpt fra jorden. 'Dette er de som

følger Lammet hvor det enn går. Disse er kjøpt ut blant mennesker som en førstegrøde for Gud og Lammet. Og i deres munn ble det ikke funnet svik; for de er uten lyte for Guds trone.’ Åpenbaringen 14:4, 5.»

«Nå er den fullstendige oppfyllelsen av engelens ord nådd: ‘Hør nå, du Josva, øversteprest, du og dine medbrødre som sitter foran deg; for de er menn som en undrer seg over; for se, jeg vil la min tjener Spire komme frem.’ Sakarja 3:8. Kristus åpenbares som sitt folks Gjenløser og Befrier. Nå er levningen i sannhet ‘menn som en undrer seg over’, idet tårene og ydmykelsen under deres pilegrimsferd viker for glede og ære i Guds og Lammets nærvær. ‘På den dagen skal Herrens Spire være til pryd og herlighet, og landets frukt til storhet og skjønnhet for dem av Israel som er unnsloppet. Og det skal skje at den som er tilbake på Sion, og den som blir igjen i Jerusalem, skal kalles hellig, hver den som er oppskrevet blant de levende i Jerusalem.’ Jesaja 4:2, 3.» Prophets and Kings, 591, 592.

Beseglingen er det andre trinnet i Daniels «renset, gjort hvite og prøvet». Vers elleve og tolv identifiserer Russlands endelige oppgang og fall, den profetiske kongen i syd, som går forut for slaget ved Panium i vers tretten til femten. Når de hundre og førtifire tusen får sine skitne klær tatt bort av Kristus i avslutningsscenene på den store forsoningsdagen, mottar de en «ren hodepryd», som er Daniels opphøyelse til den tredje hersker, sammen med den skarlagensrøde kappen og gullkjedet. Det er også Josefs gave av gullkjedet, hans opphøyelse til den andre hersker og gaven av kongens ring. «Ringene» representerer det kongelige seglet som en hersker brukte til å stadfeste sine lover med det kongelige segl.

Darius brukte sitt signet for å forsegle hullet hvor Daniel ble satt blant løvene.

Da befalte kongen, og de hentet Daniel og kastet ham i løvehulen. Og kongen tok til orde og sa til Daniel: Din Gud, som du stadig dyrker, han skal utfri deg. Og en stein ble hentet og lagt over åpningen til hulen; og kongen beseglet den med sitt eget segl og med sine stormenns segl, for at intet skulle bli forandret i saken om Daniel. Daniel 6:16, 17.

Det hebraiske ordet som er oversatt med «signetring», er H5824 i Strongs, og det er avledet fra et rotord som svarer til H5823; med betydningen en signetring (som inngravert). Josva foran engelen, Daniel i løvehulen, Josef foran Farao representerer beseglingen av de hundre og førtifire tusen, som er den andre prøven i Daniel tolv, hvor de som er blitt rensset, deretter blir «gjort hvite», før de blir «prøvd». Disse linjene er også representert ved «Serubabel», «Sjealtiels sønn».

På den dag, sier Herren, hærskares Gud, vil jeg ta deg, Serubabel, min tjener, Sjealtiels sønn, sier Herren, og gjøre deg til en signetring; for jeg har utvalgt deg, sier Herren, hærskares Gud. Haggai 2:23.

Serubabel betyr Babylons avkom, og hans far var Sjealtiel, som betyr «bedt av Gud». Serubabel representerer den annen engels budskap, som i de siste dager kaller Babylons avkom inn i Guds hjord. Elementet «bønn» er knyttet til de hundre og førtifire tusen som kaller Babylons siste avkom ut, for den vekkelsen finner bare sted ved bønn.

«En vekkelse av sann gudsfrykt iblant oss er det største og mest presserende av alle våre behov. Å søke dette bør være vårt første arbeid. Det må gjøres alvorlige anstrengelser for å oppnå Herrens velsignelse, ikke fordi Gud ikke er villig til å skjenke oss sin velsignelse, men fordi vi er uforberedt på å ta imot den. Vår himmelske Far er mer villig til å gi sin Hellige Ånd til dem som ber ham, enn jordiske foreldre er til å gi gode gaver til sine barn. Men det er vårt arbeid, ved bekjennelse, ydmykelse, omvendelse og inderlig bønn, å oppfylle de betingelser som Gud har lovet å gi oss sin velsignelse på. En vekkelse kan bare ventes som svar på bønn. Så lenge folket er så blottet for Guds Hellige Ånd, kan de ikke verdsette forkynnelsen av Ordet; men når Åndens kraft berører deres hjerter, da vil de taler som holdes, ikke være uten virkning. Ledet av Guds ords undervisning, med åpenbarelsen av hans Ånd, og i utøvelsen av sunn dømmekraft, vil de som deltar i våre møter, vinne en dyrebar erfaring, og når de vender hjem, vil de være beredt til å øve en sunn og gagnlig innflytelse.»

«De gamle fanebærerne visste hva det vil si å kjempe med Gud i bønn, og å glede seg over utgyttelsen av Hans Ånd. Men disse er i ferd med å tre tilbake fra handlingens skueplass; og hvem trer frem for å fylle deres plasser? Hvordan står det til med den oppvoksende slekt? Er de omvendt til Gud? Er vi våkne for det verk som foregår i den himmelske helligdom, eller venter vi på at en eller annen tvingende kraft skal komme over menigheten før vi skal våkne opp? Håper vi å se hele menigheten vekket til nytt liv? Den tid vil aldri komme.»

«Det finnes personer i menigheten som ikke er omvendt, og som ikke vil forene seg i alvorlig, seirende bønn. Vi må gå inn i arbeidet hver for oss. Vi må be mer og tale mindre. Uretten tar overhånd, og folket må læres opp til ikke å være tilfreds med en form for gudsfrykt uten ånd og kraft. Hvis vi er opptatt av å ransake våre egne hjerter, legge bort våre synder og rette på våre onde tilbøyeligheter, vil våre sjeler ikke bli opphøyd til tomhet; vi vil nære mistillit til oss selv og ha en vedvarende erkjennelse av at vår tilstrekkelighet er av Gud.» Selected Messages, bok 1, 121, 122.

Bønnens veimerke blir fremstilt i Daniel, idet det beskriver en bønn for å forstå det ytre budskapet i kapittel to, og også en bønn for å oppfylle det indre budskapet fremstilt i kapittel ni. Serubabel og hans far Sealtiel representerer beseglingen av de ett hundre og førtifire tusen ved den andre prøven, som er den synlige prøven med dyrets bilde, som også er den indre prøven fremstilt i Åpenbaringen kapittel elleve, vers elleve, og også den ytre prøven fremstilt i Daniel kapittel elleve, vers elleve.

Vi vil fortsette å behandle vers elleve i den neste artikkelen.